

רע"פ 8886/22 - גל בוזגלו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8886/22 - א'

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

גל בוזגלו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע ובקשה למתן רשות ערעור
על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
29.11.2022 בעפ"ת 38003-09-22 שניתן על ידי
כבוד השופט א' בולוס

בשם המבקש:

עו"ד דן זוהר

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' בולוס) בעפ"ת 38003-09-22 מיום 29.11.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כבוד השופטת כ' פאר גינת) בת"ד 8061-08-18 מיום 15.03.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות מלא, בעבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה לפי תקנה 40א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות; ואי ציות לתמרור לפי תקנה 22(א) לתקנות.

3. על-פי המתואר, ביום 09.02.2018, בעת שנהג המבקש ברכבו, סטה ימינה מנתיב נסיעתו, ופגע חזיתית בשני רכבים שעמדו מולו באותה העת בצומת באור אדום. כתוצאה מפגיעה זו, נדחפו ונפגעו שני רכבים נוספים שעמדו אף הם בצומת באור אדום (להלן: התאונה).
4. כחודש לאחר התאונה, עובר להגשת כתב האישום בעניינו, רישונו של המבקש נפסל בפסילה מנהלית. המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט י' ליפשיץ) בע"ח 64378-03-18, בה עתר לביטול הפסילה כאמור. ערר זה התקבל, והוחלט על קיצור תקופת הפסילה המנהלית באופן שזו תסתיים ביום 05.04.2018. בהחלטה זו נקבע כי "עוצמת הראיות (הלכאורית) הופחתה, וזאת משום שלא נבחנה טענתו [של המבקש - ח.כ.] בדבר הפגיעה ברכב אחר עובר לתאונה".
5. במסגרת ההליך בבית משפט השלום, כפר המבקש בעבירות שיוחסו לו. במהלך שמיעת הראיות, עמד המבקש על גרסתו - לפיה סטה מנתיבו כתוצאה מפגיעה של רכב אחר ברכבו מאחור, אשר גרמה לאובדן שליטתו על הרכב ולקרות התאונה. בית משפט השלום דחה גרסה זו, לאחר שהובאו לפניו עדים מומחים, אשר העידו כי הנזק המזערי המצוי בחלקו האחורי של רכב המבקש; וכן, זווית הפגיעה ברכבים האחרים - אינם מתיישבים עם גרסתו.
6. ביום 15.03.2022, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 08.08.2022, גזר את דינו והשית עליו עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך תקופה של 5 חודשים (בניכוי ימי הפסילה המנהלית), לצד ענישה נלווית.
7. המבקש ערער על הכרעת דינו של בית משפט השלום. במסגרת ערעורו טען, בעיקרו של דבר, נגד ממצאי העובדה שנקבעו על-ידי בית משפט השלום - ושב על גרסתו לפיה התאונה נגרמה מפגיעה של רכב אלמוני מאחור. עוד טען המבקש, כי התקיימו מחדלי חקירה רבים בעניינו, אשר לשיטתו מצדיקים את זיכוי.
8. ביום 29.11.2022, דחה בית משפט קמא את ערעורו של המבקש. בית משפט קמא עמד על הכלל לפיו אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בממצאי עובדה של הערכאה הדיונית אלא במקרים מיוחדים - וקבע כי אין זה המקרה שלפניו. זאת, משום שסבר, כי קביעות בית משפט השלום מעוגנות היטב בראיות; כי גרסתה של המשיבה, העולה מעדויות שני העדים שהעידו מטעמה, סדורה ומשכנעת; כי גרסתו של המבקש רוויה בסתירות ועדותו אינה מהימנה; וכי עדותם של העדים מטעם המבקש לוקות בחסר ואינן משכנעות. לבסוף קבע בית משפט קמא, כי המבקש לא הצליח להוכיח את טענתו בדבר מחדלי חקירה שנפלו בעניינו, לא כל שכן מחדלי חקירה אשר מצדיקים לזכותו בדיון.
9. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית משפט קמא, והגיש את הבקשה שלפניי, ועמה בקשה לעיכוב ביצוע עונשו.
10. בבקשה ארוכה ומפורטת, שב המבקש על עיקר הטענות עליהם עמד בערעור בבית משפט קמא, וטוען בעיקרו של דבר לקיומו של עיוות דין ואי-צדק חמור. עוד חוזר המבקש על טענתו, לפיה לא הוא אחראי לקרות התאונה, ושהוא אף נפגע ממנה, היות שהוא נפגע מרכב אחר. כן טוען המבקש, כי יש לזכותו בדיון נוכח מחדלי החקירה שנפלו בעניינו; וכי הקביעות של בית משפט השלום, אשר אושרו בפסק דינו של בית משפט קמא, עומדות בסתירה לקביעות בית המשפט המחוזי בערר שהגיש, והתקבל. תחת זאת, טוען המבקש לעניין בדיקות שונות שראוי היה לערוך ברכבו לאחר התאונה, אשר יכלו להוכיח נזק שנגרם מרכב נוסף. המבקש סבור כי בכך שהרכב לא נבדק לשביעות רצונו על מנת להפריך את טיעונו לפגיעת רכב נוסף עובר לתאונה, יש למעשה העברה של נטל ההוכחה לכתפיו באופן שגוי.

דין והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

12. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 8410/22 בוכבזה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.12.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

13. כאמור, טענות המבקש נחלקות לטענה הנוגעת לקביעות עובדה בעניין אופן קרות התאונה; וטענה שעניינה במחדלי חקירה. ראשית, לעניין ממצאי העובדה, כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה (רע"פ 7391/22 שועאי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.12.2022)). כך גם לא מצאתי עילה להתערב בממצאי עובדה שנקבעו בבית משפט השלום לתעבורה, לאחר שמיעת ראיות ועדויות ופורטו בהכרעת דין מנומקת ויסודית – לא כל שכן ב"גלגול שלישי" (רע"פ 7138/22 יטאח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (13.11.2022)). ממילא איני סבור, כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק. זאת, שכן הן פסק הדין של בית משפט השלום, הן פסק הדין של בית משפט קמא, מבוססים ומנומקים כדבעי, והמבקש העלה טענותיו המפורטות לפניי, במלואן, לפני שתי ערכאות.

14. אשר לטענה בדבר מחדלי חקירה, וכפי שצוין בית משפט קמא, כאשר קיימת תשתית ראיתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, מחדלי חקירה כשלעצמם לא יובילו לזיכוי (רע"פ 7359/22 זיפר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.11.2022)). בענייננו, מקובלת עליי מסקנתו של בית משפט קמא, כי הוכחה אשמתו של המבקש ברף הנדרש לצורך הרשעה בפלילים; וכי המבקש לא הצליח להצביע על כל מחדל חקירה מהותי. מעבר לצורך, יוער כי ניסיונו של המבקש להיבנות מהחלטת בית המשפט המחוזי בערר מיום 01.04.2018 מעוררת קושי. זאת, מכיוון שבמסגרת ההליך בבית משפט השלום, לאחר הדיון בערר, אכן נבחנה טענתו של המבקש בדבר הפגיעה מרכב אחר עובר לתאונה (אף אם לא לשביעות רצונו של המבקש), כך שמחדל לכאורי זה – נרפא.

15. אשר על כן, הבקשה נדחית, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש.

ניתנה היום, ג' בטבת התשפ"ג (27.12.2022).

ש ו פ ט